

dum brevi spatio immensa conficiunt itinera, ex alto collustrant amœna terre spatia, effugiunt pericula, &c. sed ignoramus tamen avium majorum rapacium, turbinum aliorumque accidentium mala avibus adversa. Sic rusticus invidet civi, civis nobili, &c. cum tamen nullibi desit, quod cruciat.

(3) Volatus optimus anima pie ex mundo per beatam analysin.

(4) Habitationem securam non immeritò exoptamus, conspectis mundanorum technis, flagitiis, &c. vid. Jer. IX, 2.

(5) Ob pericula tamen non deferenda vocatio, nec præ tadio vitæ relinquendus locus: Joh. VII, 15. 1. Cor. V, 9.

USUS E VERSU VIII.

(1) De fugâ quousque licita in peste, fame, bellò, persecutione, &c. v. Posid. in vita Aug. c. 30. Binium t. 1. concil. f. 155. Conzen ad Matth. X, f. 206. Sobnium t. 3. oper. p. 124. Hornbec. misc. p. 185. Thum. decal. p. 37. 42. Dedek. t. 1. consil. p. 2. f. 772. & appen. f. 187. Danb. t. 1. consc. p. 758. &c.

(2) De vita eremitica, de solitudine, v. L. de monachis. item Diterici t. 1. evang. p. 530. Danbau. t. 2. consc. p. 417. Voët. vita ascet. p. 431. Drexel. t. 1. oper. f. m. 454. & t. 2. f. 454.

USUS E VERSU IX.

(1) Alacritati studendum in omnibus. Aliud tamen precipitantia; aliud asinus torpor ac procrastinatio somnolentorum.

(2) Afflictiones quandoque turbinibus comparari possunt inopinatis, inevitabilibus, grandibus, obvia quæque prostermentibus, &c.

USUS E VERSU X.

(1) Facile est Deo, absorbere penitus homines malignos.

(2) Desiderant hoc pii, non tam odio personarum, quam vitiorum, quæ aboleri optant subito ac totaliter, ne corrumpantur etiam alii, &c.

(3) Dividuntur linguæ, quando obortis suspicionibus, litigiis aliisque novis emergentibus, consilia confunduntur, unus suadet, alter dissuadet, confutat, &c.

(4) Violentia & injuria publica, prodromus ruine instantis. v. præc. VII.

(5) Litigium & discordia res magnas dilabi facit. v. præcept. V.

(6) Urbium magnarum magna ut plurimum ac impunita vitia.

USUS E VERSU XI.

(1) Quando tempus omne, diurnum atque nocturnum, impenditur sceleribus, necesse est, sensim elabi tempus gratiæ vel visitationis benignæ, Luc. XIX, 42.) in perniciem eternam.

(2) Dissipiendum sedulo, quidnam in provinciâ, in civitate, in domo, imo in cordis tui conclavi, obambulet frequentius, ne forte locum des infectioni, proditori, &c. Huc examen conscientiæ quotidianum.

(3) Fugienda iniquitas ac molestia aliis creata: studendum virtuti, labori honesto, beneficentia.

USUS E VERSU XII.

(1) Pravitates, dolus, fraudulentia abominationi sunt Deo sanctissimo, iramque violemè quasi extorquent & accelerant, vid. I. & II. legis tab.

(2) Plateæ viaque & loca publica securitate debent gaudere honesta, ne Sodomaorum Gibeonitarumque subsequantur supplicia: Genes. XIX, 4. Jud. XIX, 22.

USUS E VERSU XIII.

(1) Opprobria, afflictionis species hant postrema.

(2) Piorum est, ferre, non inferre aliis injuriam. L. de patientiâ.

(3) Nequissimum est, virus pravi pectoris evomere non in hostes publicos, sed in amicos.

(4) De Elationis vel Superbiæ insultationis visio vid. præcept. I. & V. de odio præc. V.

(5) De fuga & latitatione dictum superius.

USUS E VERSU XIV.

(1) Humilitas proximum se meliorem æstimat: Phil. II, 3. 1. Pet. V, 5. Rom. XII, 10.

(2) Præfectum esse aliis debitam involvit curam, industriam, fidem. v. præc. IV.

(3) De amicitia v. præc. V. de juribus officiisque illinc fluentibus, item de mutuo collegarum, cognatorum, conciviumque vinculo, passim apud Moralistas.

USUS E VERSU XV.

(1) Magna Amicitia dulcedo, si animorum vera deprehendatur harmonia ac similitudo. Amicitia aut pares accipit, aut facit.

(2) Arcana non committenda quibusvis, sed amicis aliquandiu probatis.

(3) Sed & hi non rarò deprehenduntur homines, h. e. mendaces ac mutabiles: Ps. CXVI, 11. ut sic solum fidelem immotumque sentiamus tandem Deum nostrum.

(4) Eandem amplecti religionem, eadem Dei domo seu templo frui, mirum animorum coagulum. Quot vero dissidia inter discrepantes quoad hunc passum conjuges concivesque exoriri soleant, nimis quotidiana comprobatur experientia.

USUS E VERSU XVI.

(1) Mors exactor debiti hereditarii durissimus, ac importunus. De morte subitâ, violentâ, horribili, agitur in L. de morte.

(2) De imprecationibus quousque eadem licita. præc. II.

(3) Datur post mortem animarum certum receptaculum, impiarum quidem, Infernus, credentium verò Paradisus.

(4) Cavendum, ne in congressibus, multò minus in cordibus nostris, agitentur foveanturve nequitia.

(5) Exemplum Jude quibusvis perfidis ingratisque incutiat horrorem: Psal. CIX, 6.

USUS E VERSU XVII.

(1) Quò severiores in impiis conspiciuntur plaga, eò fervidius invocatur à piis Deus, ut parcat, eripiat, salvet: L. de precibus.

(2) De Salute supra.

USUS E VERSU XVIII.

(1) Orationi meditationibusque piis tempus impendendum certum, multum, nobilissimum.

(2) Horas diei certas precibus, præsertim publicis, destinari, non improbari potest. vid. tamen de Horis canon. L. de Invocat.

(3) De Exauditione jam supra.

USUS